

Psalm 77: *Voce mea ad Domino.*

(Voor de koorleider, op 'Jedoetoe',
v. Asaf een musiceerstuk.)

*Gij verlost met eigen arm uw gemeente,
de zonen van Jacob en Jozef.*

Midden in een bos krijgt
je zwaarbepakte fiets
een lekke band.
Een ander stopt en helpt.
'Geen moeite toch?'

Je wordt ziek en de arts zegt
dat je nooit meer beter wordt.
Een ander komt en houdt
heel lang je handen vast. Dat
is genoeg.

Jouw ander, met wie je jaren samen was,
laat je plotseling alleen.
Een ander komt en omhelst je zomaar,
zolang dat je er aan kunt warmen.

Waarom geloven we niet
dat er altijd
een ander is?